

Informe jurídic emès a petició de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública en relació amb la reclamació contra la denegació d'una empresa municipal de la sol·licitud d'accés a determinats informes

La Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (GAIP) demana a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (APDCAT) que emeti un informe sobre la reclamació presentada en relació amb la denegació per una empresa municipal de la sol·licitud d'accés als informes del Compliance Officer i als informes de l'assessor extern.

Analitzada la sol·licitud, que s'acompanya d'una còpia de l'expedient administratiu tramitat davant la GAIP, i d'acord amb l'informe de l'Assessoria Jurídica emeto el següent informe:

Antecedents

1. Segons es desprèn de la documentació tramesa, la GAIP va resoldre una reclamació d'accés a la informació pública formulada per una persona, periodista, contra una agrupació d'empreses municipals en la qual se sol·licitava l'accés a tots els informes emesos pel Comitè d'Ètica, Prevenció de Riscos Penals i Compliment Normatiu (CEPRAN) a un Ajuntament, així com a altres empreses municipals, fundacions o patronats.

D'acord amb la informació que consta en l'expedient tramès, i en particular a la citada resolució, entre les empreses afectades per la sol·licitud d'accés hi constava l'empresa municipal (d'ara endavant, l'entitat). No obstant això, la GAIP no va analitzar l'accés als informes emesos pel CEPRAN respecte d'aquesta entitat, en haver argumentat l'agrupació d'empreses municipal que aquesta no pertany a l'agrupació.

2. Amb posterioritat, també es desprèn de l'expedient tramès que la GAIP va resoldre una altra reclamació d'accés a informació pública formulada per la mateixa persona en la qual va sol·licitar a l'entitat l'accés als informes emesos o que consten del CEPRAN.

En aquest expedient, l'entitat va negar que disposés de cap informe del CEPRAN, ja que a diferència de la resta d'empreses municipals, va optar per la figura del compliance officer. D'acord amb el que consta a la resolució citada, l'entitat va exposar que, en qualsevol cas, *“els informes del CEPRAN (Compliance Officer) són documents de treball necessaris, pel manteniment i actualització de l'anomenat “model de prevenció de delictes”, però que no s'exigeixen legalment. Igualment, cal tenir en compte que aquests documents tenen una base jurídic-penal aportada pels experts externs, advocats en exercici, que està afectat pel que s'anomena secret professional [...]”*

La resolució de la GAIP desestima la reclamació en entendre que en la mesura que l'entitat no disposa d'un CEPRAN, és innecessari entrar a avaluar els límits d'accés *“[...] respecte dels informes emesos per l'oficial o responsable del compliment normatiu penal i ètic (compliance officer), vist que no eren l'objecte de la sol·licitud d'informació i no poden ser-ho de la reclamació”*.

En aquesta resolució la GAIP també adverteix:

“Nogensmenys, les parts haurien de tenir en compte, davant d’una nova sol·licitud d’accés als informes emesos pel compliance officer [...], el criteri d’aquesta Comissió àmpliament justificat i fonamentat en la seva Resolució 285/2022, de 7 d’abril, sobre la improcedència de desestimar íntegrament l’accés a aquests informes en aplicació d’un secret professional que, en tot cas, la normativa imposa a l’advocat emissor, i no pas a l’empresa pública clienta i receptora de l’informe, que és a la què s’adreça la sol·licitud d’informació pública, i la procedència de restringir l’accés només en relació amb les dades que permetin una identificació directa o indirecta de la persona denunciant d’infraccions al Codi ètic, els informes que formin part de procediments sancionadors oberts, les dades de persones físiques especialment protegides que puguin constar als informes sol·licitats, sens perjudici que en els informes de l’oficial responsable del compliment normatiu penal d’[...] hi puguin concórrer altres límits que calgui valorar.”

3. En data 25 d’agost de 2022, la mateixa persona presenta una nova sol·licitud davant l’Ajuntament en la qual sol·licita l’accés als “[...] informes del Compliance Officer (de l’entitat) des de l’any 2015 i fins a l’actualitat. També demano els informes fets per l’empresa [...] en el mateix període de temps”.

Segons es desprèn de l’expedient tramès, l’entitat té signat amb una empresa externa un contracte de serveis com a oficial o responsable del compliment normatiu penal i d’ètica (compliance officer).

4. En data 5 d’octubre de 2022, l’entitat respon la sol·licitud d’accés en els següents termes:

“En primer lloc, [...] que la figura del Compliance Officer [...] no es va crear fins a l’any 2018.

En segon lloc, des de la seva creació, la figura del Compliance Officer no ha redactat cap informe. Aquests documents han sigut configurats per l’empresa (externa).

Son arxius que [...] son necessaris pel manteniment i actualització de l’anomenat “model de prevenció de delictes”, que tenen una base jurídic-penal aportada pels experts externs, advocats en exercici, afectats pel que s’anomena secret professional.

En tercer i últim lloc [...] el secret professional s’imposa sobre l’advocat en exercici, en aquests cas l’empresa (externa), que son el personal redactor, emissor i signant dels informes. Per tant, es tractaria de documentació que no es podria lliurar.”

5. En la mateixa data, el 5 d’octubre de 2022, la persona sol·licitant presenta una reclamació davant la GAIP en la qual reclama l’accés als informes del compliance officer de l’entitat i de l’empresa externa.

6. En data 14 d’octubre de 2022, la GAIP tramet la reclamació a l’entitat, i li demana un informe on exposi els antecedents de fet i fonamenti el seu posicionament en relació amb la reclamació, així com l’expedient complet i, si escau, que concreti les terceres persones que resultin afectades per l’accés reclamat.

7. En data 24 d’octubre de 2022, l’entitat tramet a la GAIP un informe amb una còpia de l’expedient complet relatiu a la reclamació que s’ha presentat.

En l'informe tramès, l'entitat reitera els arguments pels quals va denegar l'accés a la persona reclamant i afegeix el següent:

"[...] l'existència dels procediments judicials en curs en el que (l'entitat) és part també impossibiliten lliurar els informes redactats per l'empresa (externa), donat que si es desvelés la informació que contenen tant (l'entitat) com les terceres persones que participen en els procediments judicials poden patir una vulneració dels seus drets fonamentals reconeguts a la Constitució Espanyola, com poden ser el dret a l'honor, reconegut a l'article 18.1, i el dret a la defensa, descrit a l'article 24.2.

Per tant, per (l'entitat) és essencial mantenir aquesta informació reservada per tal de garantir el correcte funcionament dels procediments judicials en els quals es veu immersa i, conseqüentment, no arriscar la seva estratègia de defensa, que es veuria malbaratada si qualsevol de les dades recollides als documents configurats per l'empresa (externa) fos difosa o reutilitzada per l'interessat."

8. En data 27 d'octubre de 2022, la GAIP tramet l'informe emès per l'entitat a la persona reclamant.

9. En la mateixa data, el 27 d'octubre de 2022, la persona reclamant adreça un correu electrònic a la GAIP en el qual es mostra disconforme amb els arguments de l'entitat en el seu informe.

En síntesi, la persona reclamant fa referència a les resolucions que va dictar prèviament la GAIP a les quals s'ha fet referència en els dos primers antecedents d'aquest informe per defensar que l'entitat ha de facilitar els informes que reclama.

La persona reclamant també es mostra disconforme amb l'argument de l'entitat relatiu al fet que no pot donar accés als informes reclamats perquè hi ha processos judicials la defensa dels quals es podria veure perjudicada. La persona reclamant planteja si tots els informes que té l'entitat són relatius a procediments judicials en tràmit i, en definitiva, exposa que *"allò que passi en el judici, no és cosa d'aquest periodista. El que es demana són els informes que es van fer al seu moment i aquells que s'han fet per altres motius"*.

10. En data 8 de novembre de 2022, la GAIP sol·licita a l'entitat informació addicional. En particular, li sol·licita els informes realitzats pel compliance officer i els de l'empresa externa amb l'objectiu *"[...] de poder resoldre amb ple coneixement de causa, i així valorar els límits legals invocats"*.

No consta a l'expedient tramès la resposta de l'entitat a la petició de la GAIP.

11. En data 11 de novembre de 2022, la GAIP sol·licita informe a aquesta Autoritat, d'acord amb el que preveu l'article 42.8 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

Fonaments Jurídics

I

De conformitat amb l'article 1 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, l'APDCAT és l'organisme independent que té per objecte garantir, en l'àmbit de les competències de la Generalitat, els drets a la protecció de dades personals i d'accés a la informació que hi està vinculada.

L'article 42.8 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que regula la reclamació contra les resolucions en matèria d'accés a la informació pública, estableix que si la denegació s'ha fonamentat en la protecció de dades personals, la Comissió ha de demanar informe a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, el qual ha de ser emès en el termini de quinze dies.

Per això, aquest informe s'emet exclusivament pel que fa a la valoració de la incidència que l'accés sol·licitat pot tenir respecte de la informació personal de les persones afectades, entesa com qualsevol informació sobre una persona física identificada o identificable, directament o indirectament, en particular mitjançant un identificador, com per exemple un nom, un número d'identificació, dades de localització, un identificador en línia o un o diversos elements propis de la identitat física, fisiològica, genètica, psíquica, econòmica, cultural o social d'aquesta persona (art. 4.1 del Reglament 2016/679, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE (Reglament general de protecció de dades, en endavant RGPD).

Per tant, queda fora de l'objecte d'aquest informe qualsevol altre límit o aspecte que no afecti les dades personals que constin en la informació sol·licitada, en especial, d'acord amb les al·legacions efectuades per les parts, els límits previstos als articles 21.1.d) i 21.1.g).

El termini transcorregut per a l'emissió d'aquest informe pot comportar una ampliació del termini per resoldre la reclamació, si així ho acorda la GAIP i es notifica a totes les parts abans que conclouï el termini per resoldre.

En conseqüència, el present informe s'emet en base a les esmentades previsions de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern.

D'acord amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, aquest informe es publicarà al web de l'Autoritat un cop notificat a les persones interessades, amb l'anonimització prèvia de les dades personals.

II

La normativa de protecció de dades, d'acord amb el que estableixen els articles 2.1 i 4.1) de l'RGPD, s'aplica als tractaments que es duguin a terme sobre qualsevol informació *“sobre una persona física identificada o identificable («el interesado»); se considerará persona física identificable toda persona cuya identidad pueda determinarse, directa o*

indirectamente, en particular mediante un identificador, como por ejemplo un nombre, un número de identificación, datos de localización, un identificador en línea o uno o varios elementos propios de la identidad física, fisiológica, genética, psíquica, económica, cultural o social de dicha persona”.

L'article 4.2) de l'RGPD considera “*«tratamiento»: cualquier operación o conjunto de operaciones realizadas sobre datos personales o conjuntos de datos personales, ya sea por procedimientos automatizados o no, como la recogida, registro, organización, estructuración, conservación, adaptación o modificación, extracción, consulta, utilización, comunicación por transmisión, difusión o cualquier otra forma de habilitación de acceso, cotejo o interconexión, limitación, supresión o destrucción».*

D'acord amb el que preveu l'article 5.1.a), qualsevol tractament de dades personals ha de ser lícit, lleial i transparent en relació amb l'interessat i, en aquest sentit, l'RGPD estableix la necessitat de concórrer en alguna de les bases jurídiques de l'article 6.1, entre les quals l'apartat c) preveu el supòsit que el tractament “*es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento*”.

Tal com es desprèn de l'article 6.3 de l'RGPD i recull expressament l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat en aquestes bases jurídiques de l'article 6.1. c) i e) de l'RGPD quan així ho estableixi una norma amb rang de llei.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que “*los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento*”.

L'accés públic a documents en poder de les autoritats públiques o organismes públics es regula al nostre ordenament jurídic a la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LTC), la qual reconeix a les persones el dret d'accés a la informació pública, entenent-se com a tal “*la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei*” (article 2.b) i 18 LTC). En termes similars es pronuncia la Llei estatal 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant, LT), en els seus articles 12 (dret d'accés a la informació pública) i 13 (informació pública).

En el cas que ens ocupa en què se sol·licita l'accés als informes redactats pel compliance officer d'una empresa pública, i els que hagi emès l'empresa externa que assessora en matèria de compliment normatiu penal i d'ètica, aquesta informació ha de ser considerada pública als efectes de l'article 2.b) de l'LTC i sotmesa al dret d'accés (article 18 de l'LTC), en ser documentació al seu poder com a conseqüència de la seva activitat. Cal fer avinent, però, que aquest dret d'accés no és absolut i pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis.

Cal fer avinent, però, què aquest dret d'accés no és absolut i pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes a les lleis, com és el cas dels límits dels articles 23 i 24 de l'LTC pel que fa a les dades personals.

III

L'objecte de la reclamació són els informes elaborats pel compliance officer de l'entitat i els duts a terme per l'empresa externa en el marc del contracte de serveis d'assessorament extern en matèria de compliment normatiu penal i d'ètica (d'ara endavant, els informes).

D'entrada, abans de l'anàlisi de la qüestió de fons, convé fer incís en determinades qüestions que afecten la informació objecte de reclamació.

Quant al contingut dels informes als quals la persona reclamant sol·licita accedir, en primer lloc s'adverteix que no es disposa d'informació clara en relació amb quin és el contingut exacte dels informes, més enllà que sembla que són relatius a l'assessorament en matèria de compliment normatiu penal i en matèria d'ètica, sigui per part del compliance officer o provingui per l'empresa externa .

Ara bé, segons es desprèn del contingut de l'expedient tramès, sembla que entre els informes afectats per la sol·licitud d'accés hi consten relacionats amb procediments judicials en curs en els quals l'entitat és part.

Tampoc es pot descartar que hi hagi altres informes relatius a procediments judicials finalitzats i, probablement, informes que no guarden relació amb cap procediment judicial específic.

Conèixer quines categories de dades personals estan afectades és rellevant a l'hora d'analitzar l'aplicabilitat dels límits de protecció de dades en el cas concret, d'acord amb el que s'analitzarà en el següent fonament jurídic.

En segon lloc, cal fer referència al fet que l'entitat exposa que no disposa d'informes realitzats directament pel compliance officer, i que l'origen dels que posseeix provenen de l'empresa externa.

Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, d'acord amb el què s'analitzarà a continuació, el fet que els informes vinguin del propi compliance officer de l'entitat o bé de l'empresa externa, en el marc de la prestació de servei com assessor extern, no varia els límits aplicables al dret d'accés exercit per la persona reclamant.

IV

Un cop situades les qüestions prèvies que cal tenir en compte en l'anàlisi de la possibilitat d'accedir als informes, cal analitzar en quina mesura el dret d'accés a la informació pública exercit per part de la persona reclamant es pot veure limitat des de la perspectiva dels articles 23 i 24 de l'LTC, relatius a la protecció de dades personals.

D'acord amb el que s'ha avançat al fonament jurídic anterior, amb caràcter general es desconeix el contingut exacte dels informes, sens perjudici que es pot deduir que hi haurà informes relatius a procediments judicials en curs on l'entitat és part, així com d'altres que facin referència a procediments judicials tancats, informes relacionats amb investigacions internes derivades de conductes o actes presumiblement infractores, entre altres.

En funció de quin sigui el contingut dels informes, es veuran afectades diferents categories de dades personals, i això condicionarà l'anàlisi del cas particular. Prova d'això és que la GAIP ha reclamat a l'entitat la remissió dels informes afectats per la sol·licitud d'accés per tal de poder valorar en quina mesura són d'aplicació els límits de la normativa de transparència al dret d'accés exercit per la persona reclamant.

En qualsevol cas, cal tenir en compte que sobre la base del que preveuen els articles 2.1 i 4.1 de l'RGPD, en relació amb el que estableix el considerant 14, no hi ha d'haver cap inconvenient des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades en facilitar a la persona reclamant la informació referida a l'entitat, perquè la normativa de protecció de dades no és d'aplicació a les persones jurídiques. De la mateixa manera, tampoc hi ha d'haver cap inconvenient en facilitar l'accés als informes on no hi hagi afectació de dades personals, com ara, si escau, els informes elaborats amb objectiu de la creació, modificació o adaptació d'un Pla de Prevenció de Riscos Penals o relatius a altres protocols interns relacionats amb la prevenció de delictes en l'empresa o en matèria d'ètica empresarial o professional, atès que, en principi, en aquests informes no hi haurien de constar dades personals.

Fora d'aquests supòsits, és a dir, respecte d'aquells informes on s'analitzi o s'informi de qüestions que afecten persones físiques, sigui a conseqüència d'una denúncia a través del sistema o canal de denúncies internes, o qualsevol altre motiu que justifiqui l'elaboració de l'informe i que afecti persones físiques, incloent-hi els testimoniatges, sí que cal analitzar l'aplicació dels límits derivats de la protecció de dades personals.

D'entrada, és evident que no es pot descartar que pot ser d'aplicació el límit de l'article 23 de l'LTC en els casos en què els informes continguin dades personals especialment protegides, com ara, i en especial, els informes que tinguin relació amb la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor.

En particular, l'article 23 de l'LTC preveu el següent:

"Les sol·licituds d'accés a la informació pública han d'ésser denegades si la informació que es vol obtenir conté dades personals especialment protegides, com ara les relatives a la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial, la salut i la vida sexual, i també les relatives a la comissió d'infraccions penals o administratives que no comportin l'amonestació pública a l'infractor, llevat que l'afectat hi consenti expressament per mitjà d'un escrit que ha d'acompanyar la sol·licitud".

Sobre la base d'aquesta previsió, respecte d'aquells informes on constin dades especialment protegides (incloses dades sobre salut, afiliació sindical, i, d'acord amb el que hem avançat, informació relacionada amb la comissió d'infraccions administratives o penals, etc.), l'accés a aquesta informació s'ha de limitar llevat que es disposi del consentiment de les persones afectades o, si escau, en aplicació del que preveu l'article 15 de l'LT, la

persona afectada hagi manifestat públicament les dades amb anterioritat a la sol·licitud d'accés, o bé l'accés estigui emparat en una llei.

Aquest límit, el previst a l'article 23 de l'LTC, és clar que serà d'aplicació especialment en aquells informes que facin referència a la persona física a la qual se li hagin atribuït o se li atribueixi la comissió d'una infracció de caràcter penal o administrativa quan no comporti l'amonestació pública de l'infractor, i llevat que concorrin les excepcions a què hem fet referència. Però, també cal tenir en compte que també pot ser d'aplicació quan en els informes es faci referència a altres persones físiques i, en particular, a les seves dades de salut o bé qualsevol altra dada relacionada amb les categories a què fa referència l'article 23 de l'LTC.

En el cas de les dades relatives a infraccions penals o administratives, caldrà excloure la possibilitat d'accedir a aquesta informació. I en aquest cas sembla que no seria suficient amb l'anonimització de la informació eliminant les dades identificatives, atès que el context en el qual es produeix la sol·licitud d'informació pot fer fàcilment identificable la persona o persones afectades. I a aquesta mateixa conclusió s'hauria d'aplicar també a les dades de salut, no essent suficient excloure només la concreta afecció de la salut soferta. Cal recordar que l'absència de salut, o el fet d'haver patit una afecció de la salut ja és en si mateix una dada personal relativa a la salut. Per això, en la mesura que aquesta informació es pugui associar a una persona física també cal excloure-la de l'accés.

IV

Quant als informes que no continguin dades especialment protegides a les quals fa referència l'article 23 de l'LTC, l'anàlisi sobre la possibilitat d'accedir al seu contingut per part de la persona reclamant s'ha de dur a terme a través dels mecanismes que preveu l'article 24 de l'LTC.

En aquest sentit, l'article 24 de l'LTC preveu el següent:

"1. S'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració que contingui dades personals merament identificatives llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

2. Si es tracta d'altra informació que conté dades personals no incloses a l'article 23, es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades. Per a dur a terme aquesta ponderació s'ha de tenir en compte, entre altres, les circumstàncies següents:

a) El temps transcorregut.

b) La finalitat de l'accés, especialment si té una finalitat històrica, estadística o científica, i les garanties que s'ofereixin.

c) El fet que es tracti de dades relatives a menors d'edat.

*d) El fet que pugui afectar la seguretat de les persones.
[...]"*

D'entrada, d'acord amb el que preveu l'article 24.1 de l'LTC, en principi no hauria d'haver-hi cap impediment en donar accés a la persona reclamant a la informació merament identificativa que correspongui a la persona que exerceix de compliance officer en l'entitat que pugui constar en la documentació que se sol·licita.

A tal efecte, cal tenir en compte el que preveu l'article 70.2 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública (d'ara endavant, RLTC), pel qual cal entendre com a dades merament identificatives les consistents en el nom i cognoms, el càrrec o lloc ocupat, cos i escala, les funcions desenvolupades i el telèfon i les adreces, postal i electrònica, de contacte professional, referides al personal al servei de les administracions públiques, alts càrrecs i personal directiu del sector públic de les administracions públiques.

Per altra banda, respecte de les dades identificatives de qui signa en representació de l'empresa externa en els informes elaborats en el marc de la prestació de serveis relativa a l'assessorament extern en matèria de compliment normatiu, no es pot considerar que les seves dades identificatives hagin de requerir una protecció o confidencialitat específica, especialment si es té en consideració que, segons es desprèn de l'expedient tramès, es tracta de professionals de l'advocacia. D'entrada, les seves dades identificatives (nom i cognoms i núm. de col·legiat) i professió, és una informació que els corresponents col·legis professionals ja han de fer pública. Però més enllà d'això, el nivell d'intrusió que suposa l'accés a aquestes dades no seria substancialment diferent al cas de les dades que s'acaba d'exposar respecte el compliance officer de manera que pot entrar dins les seves expectatives de privacitat que es pugui acabar sabent la seva autoria o participació en l'elaboració de l'informe.

Quant a la resta de categories de persones afectades, com ara les persones denunciants o testimonis, que puguin constar en els informes sobre els quals es reclama l'accés, l'anàlisi de la possibilitat d'accés s'ha de dur a terme d'acord amb el que preveu l'article 24.2 de l'LTC, és a dir, a través de la ponderació entre l'interès públic de la informació sol·licitada i el dret a la protecció de dades de les persones afectades, tot això prenent en consideració les circumstàncies que poden concórrer en el cas que s'analitza (com ara, el temps transcorregut, la finalitat de l'accés, el fet que pugui afectar la seguretat de les persones...).

Respecte de la possibilitat d'accés a la informació relativa a les persones denunciants, en primer lloc, cal estar a les previsions de l'article 24 de l'LOPDGDD, relatiu al sistema d'informació de denúncies internes. En aquest sentit, l'article 24 de l'LOPDGDD preveu el següent respecte d'aquests tractaments:

"[...] 2. El acceso a los datos contenidos en estos sistemas quedará limitado exclusivamente a quienes, incardinados o no en el seno de la entidad, desarrollen las funciones de control interno y de cumplimiento, o a los encargados del tratamiento que eventualmente se designen a tal efecto. No obstante, será lícito su acceso por otras personas, o incluso su comunicación a terceros, cuando resulte necesario para la adopción de medidas disciplinarias o para la tramitación de los procedimientos judiciales que, en su caso, procedan.

Sin perjuicio de la notificación a la autoridad competente de hechos constitutivos de ilícito penal o administrativo, solo cuando pudiera proceder la adopción de medidas disciplinarias contra un trabajador, dicho acceso se permitirá al personal con funciones de gestión y control de recursos humanos.

3. Deberán adoptarse las medidas necesarias para preservar la identidad y garantizar la confidencialidad de los datos correspondientes a las personas afectadas por la información suministrada, especialmente la de la persona que hubiera puesto los hechos en conocimiento de la entidad, en caso de que se hubiera identificado.

[...]

5. Los principios de los apartados anteriores serán aplicables a los sistemas de denuncias internas que pudieran crearse en las Administraciones Públicas.”

Sobre la base d'aquest article, l'accés a la informació continguda al sistema de denúncies internes es limita a qui desenvolupi funcions de control intern i de compliment (en el nostre cas, si escau, el compliance officer de l'entitat), o als encarregats del tractament que eventualment es designin (com ara, l'empresa externa), llevat en els casos en què sigui necessària l'adopció de mesures disciplinàries o la tramitació de procediments judicials, en què serà lícita la comunicació a altres persones o, inclús, la comunicació a tercers. En el cas que aquesta informació sigui necessària per adoptar mesures disciplinàries contra un treballador o empleat públic, també es permet l'accés al personal amb funcions de gestió i control de recursos humans.

En el cas que ens ocupa, prenent en consideració que la finalitat de l'accés és un dels elements que es poden tenir en compte per dur a terme la ponderació, i sens perjudici que d'acord amb l'article 18.2 de l'LTC el dret d'accés no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, i no resta subjecte a motivació ni requereix la invocació de cap norma, la persona reclamant no manifesta expressament quin és l'objectiu de la seva sol·licitud.

No obstant això, sembla que l'interès de la persona reclamant és periodístic, atès que en el correu que dirigeix a la GAIP en data 27 d'octubre de 2022 fa referència al fet que *“Allò que passi en el judici, no és cosa d'aquest periodista”*.

En qualsevol cas, és evident que no ens trobem davant cap dels supòsits que preveu l'article 24 de l'LOPDGDD per poder comunicar la informació relativa a les denúncies internes a la persona reclamant, ni tampoc sembla que sigui necessari conèixer les dades de la persona denunciant per poder fiscalitzar i controlar l'actuació de l'entitat per part de la persona reclamant.

A aquest efecte, també cal fer referència al principi de minimització de les dades previst en l'article 5.1. c) de l'RGPD), a partir el qual les dades personals que es facilitin han de ser les adequades, pertinents i limitades a allò que sigui necessari per a la finalitat pretesa, i a partir del qual cal impedir l'accés a la informació relativa a les persones denunciants.

Així, caldrà preservar la privacitat de les persones denunciants mitjançant la seva anonimització.

Cal tenir en compte que, d'acord amb el que preveu l'article 70.6.a) de l'RLTC, s'entén per anonimització *“l'eliminació de les dades personals de les persones físiques afectades que consten en la informació i qualsevol altra informació que pugui permetre identificar-les*

directament o indirectament sense esforços desproporcionats, sense perjudici de poder mantenir, si escau, les dades merament identificatives dels càrrecs o personal al servei de les administracions públiques que dicten o intervenen en l'acte administratiu.”

Quant a la resta de dades de persones que poden veure's afectades per la sol·licitud d'accés, en especial les relatives als testimonis, tal com ha sostingut aquesta Autoritat en altres informes (IAI 35/2019, 14/2020, IAI 32/2022), l'accés per part de la persona reclamant a la seva identitat podria tenir per aquestes persones uns efectes perjudicials en el si de les relacions laborals, atès que la revelació del que hagi pogut dir o no en el si de la investigació podria acabar afectant negativament les relacions laborals d'aquestes persones. Per aquest motiu, cal preservar la identitat d'aquestes persones mitjançant la seva anonimització.

V

Finalment, cal fer referència a l'article 25.1 de l'LTC, a partir el qual *“Si és aplicable algun dels límits d'accés a la informació pública establerts pels articles anteriors, la denegació d'accés només afecta la part corresponent de la documentació, i s'ha d'autoritzar l'accés restringit a la resta de les dades”*.

Ara bé, prenent en consideració que en el cas que ens ocupa, pot ser que l'anonimització a la qual fa referència l'article 70.6.a) de l'LRLTC no sigui efectiva, ja que la identitat de les persones que puguin ser responsables dels fets investigats, o fins i tot d'altres persones, com ara testimonis, pot ser coneguda a partir de la informació prèvia que pot disposar la persona reclamant, sense esforços desproporcionats.

En aquest cas, es considera que conèixer la informació que pot constar als informes pot ser d'interès públic en la mesura que pot permetre fiscalitzar i controlar l'actuació de l'entitat respecte dels assessoraments rebuts per part del propi compliance officer o de l'empresa externa que presta el servei d'assessorament en matèria de compliment normatiu, per verificar si l'actuació de l'entitat és diligent en aquesta matèria.

Per això, es considera que en els casos en què no es pugui garantir l'anonimització en els termes de l'article 70.6 de l'LRLTC, seria justificat facilitar com a mínim certa informació que contenen els informes. Aquesta informació es podria facilitar aplicant anàlogament la solució prevista a l'article 68.4 de l'LTC, és a dir, *“[...] En el cas que el contingut de l'informe pugui revelar informació afectada pel límit, la necessitat de publicació de l'informe s'entén satisfeta amb la publicació d'un extracte o resum del contingut de tal manera que no permeti revelar la informació afectada pel límit”*.

Així, per aquests motius, pel cas que l'anonimització no sigui possible d'acord amb el que s'ha exposat, s'hauria de facilitar a la persona reclamant un resum dels informes que no contingui les dades afectades que, per si sola o en connexió amb altra informació a què es pugui accedir, la persona reclamant pugui acabar relacionant amb persones identificades o identificables.

Conclusió

La normativa de protecció de dades no impedeix l'accés de la persona reclamant a la informació relativa a les persones jurídiques o als informes que no continguin informació personal. Tampoc impedeix l'accés a la informació merament identificativa del compliance officer i dels advocats externs que han redactat els informes.

Ara bé, respecte a la informació relativa a les persones presumptament responsables, la persona denunciant i, si escau, testimonis, s'ha de facilitar de manera anònima. I en la mesura que no sigui possible l'anonimització efectiva, l'accés s'ha de facilitar a través d'un resum de les actuacions practicades, de manera que no siguin identificables les persones físiques afectades.

Barcelona, 24 de novembre de 2022

Traducción automática